

**До Вищого спеціалізованого суду України з розгляду
цивільних і кримінальних справ**

Касатор: позивач Олійник Дмитро Вячеславович,

Відповідач-1: Житлово-будівельний кооператив «Металіст»,

**Відповідач-2: Публічне акціонерне товариство
«Акціонерна компанія «Київводоканал»,
вул. Лецицька, 1-а, м. Київ, 01015,
засіб зв'язку – тел. 2263038,**

**Відповідач-3: Публічне акціонерне товариство «Київенерго»,
пл. І. Франка, 5, м. Київ, 01001,
засіб зв'язку – тел. 2076075,**

**звільнено від судового збору на підставі ч. 2 ст. 79 ЦПК, п. 4 ч. 2 ст. 10 Закону
України № 3674-VI «Про судовий збір», ч. 3 ст. 22 Закону України
№ 1023-XII «Про захист прав споживачів»,**

**на рішення Печерського райсуду м. Києва від 19 травня 2016 р.,
ухвали Апеляційного суду м. Києва від 17 серпня 2016 р.
у справі № 757/31606/15-ц**

КАСАЦІЙНА СКАРГА.

Судами обох інстанцій умисно грубо порушено норми процесуального права і неправильно застосовано норми матеріального права. Так, відмовляючи у задоволенні позову до «належного», як зазначено в оскаржуваному рішенні, відповідача ЖБК «Металіст», суд першої інстанції «обґрунтовує» це реченнями наступного змісту:

Разом з тим, постановами Шевченківського районного суду м. Києва від 21.03.2014, яка набрала законної сили 10.07.2014, та від 30.09.2014, яка набрала законної сили 15.01.2015, і є чинними, розпорядження КМДА, якими затверджено тарифи, на підставі яких позивачу здійснювались нарахування оплати за спожиті послуги, скасовано. /а.с.24-29, 30-31, 32-42/

...За таких обставин, твердження позивача про наявність порушення його права як споживача послуг, передбаченого п. 7 ч. 1 ст. 21 Закону України «Про захист прав споживачів», внаслідок визначення відповідачем ціни послуг неналежним чином, - є необґрунтованим, оскільки ціна продукції на момент споживання послуг та їх оплати була визначена за чинними тарифами, які були скасовані за межами заявленого позивачем спірного періоду після набрання вищезазначеними судовими рішенням законної сили відповідно з 07 липня 2014 року та з 15 січня 2015 року.

Це прямо суперечить п. 3 ч. 1 ст. 215 ЦПК і змісту п. 1.4. Порядку, затвердженого наказом Мін'юсту № 34/5 від 12.04.2005 р. «Про вдосконалення порядку державної реєстрації нормативно-правових актів у Міністерстві юстиції України та скасування рішення про державну реєстрацію нормативно-правових актів»: скасування нормативно-правового акта - визнання в установленому законодавством порядку недійсним з моменту прийняття не зареєстрованого у Міністерстві юстиції України нормативно-правового акта, що підлягав державній реєстрації.

В порушення ч. 4 ст. 212, п. 3 ч. 1 ст. 215 ЦПК у рішенні суду відсутні мотиви відхилення доказів того, що тарифи, які Москаленко вважає «чинними» на момент споживання послуг були визнані судами незаконними і нечинними з моменту прийняття. Так, постановою Шевченківського райсуду м. Києва від 21.03.2014 р. у справі № 2а-118/11 (2а/761/4/14), яка залишена без змін ухвалами КААС від 10.07.2014 р. та ВАСУ від 01.12.2015 р. частину розпоряджень КМДА не скасовано, а визнано незаконними і нечинними з моменту прийняття. Іншою постановою Шевченківського райсуду м. Києва від 30.09.2014 р. у справі № 761/8760/14-а (2-а/761/220/2014), що залишена без змін ухвалами КААС від 15.01.2015 р. та ВАСУ від 11-12.02.2015 р. частину розпоряджень КМДА також не було скасовано, а визнано незаконними і нечинними з моменту прийняття.

Відсутні мотиви не взяття до уваги, що з прийняттям Закону України № 1198-VII, тобто з 26.04.2014 р. до 30.06.2014 р. (частини спірного періоду) відповідачі Київенерго і Київводоканал були виконавцями послуг, отже належними відповідачами, до яких може бути заявлено моє право вимоги, як споживача. Щодо періоду до 26.04.2014 р. судом не встановлено правовідносин між мною та Київенерго і Київводоканал, проте на надано жодної правової кваліфікації тому, що не будучи виконавцями послуг ці відповідачі отримували за них мої кошти від кооперативу, як «колективного споживача» послуг.

В порушення положень ч. 2 ст. 214, ч. 1 ст. 360-7 ЦПК судом не були враховані висновки Верховного Суду України, викладені у постановах № 21-246а11 від 28.11.2011 р. (у справі № 761/8760/14), № 21-470а14 від 02.12.2014 р. (у справі № 2а-1888/10), № 21-2808а15 від 24.11.2015 р. (у справі № 2а-7498/12/2670), які є публічною інформацією, відповідно до яких нормативно-правові акти, які не пройшли державну реєстрацію, вважаються такими, що не набрали чинності, і не можуть бути застосовані.

В порушення ст. ст. 313, 315 ЦПК в оскаржуваній ухвалі відсутні мотиви відхилення доводів апеляційної скарги. Зокрема, дані таблиці про сплачені надмірно 18473,21 грн. спростовують висновки про нібито застосування розпоряджень № 748 від 19.05.2000 р., № 1907 від 14.10.2003 р. протягом оспорюваного періоду, також це прямо суперечить іншій частині ухвали, де стверджується про одночасне застосування «чинних» («скасованих») тарифів. Суду, який до цього демонстративно і неодноразово нехтував нормами закону і правовими позиціями постанови ВСУ від 28.11.2011 р. № 21-246а11 було заявлено відвід, проте з іншої ухвали від 17.08.2016 р. не вбачається мотивів відхилення цієї заяви.

Судами обох інстанцій неправильно застосовані норми матеріального права (Порядку № 34/5 і ч. 2 ст. 393 ЦК), проігноровані постанови ВСУ і спотворено зміст рішень адміністративних судів, що призвело до безпідставної та необґрунтованої відмови мені у відновленні попереднього становища, що існувало до визнання незаконними актів, які порушили моє право власності і праві на перерахунок, як складової права власності.

Крім звільнення скарги від судового збору, базою для його обчислення щодо позову споживача від 30.08.2015 р. є нуль (позиція обов'язкової для правозастосування (ч. 2 ст. 214, ч. 1 ст. 360-7 ЦПК) постанови ВСУ від 02.03.2016 р. у справі № 826/19216/15).

На підставі викладеного, керуючись, ст. ст. 13, 324, 338 ЦПК України,

ПРОШУ:

рішення Печерського райсуду м. Києва від 19 травня 2016 р., ухвалу Апеляційного суду м. Києва від 17 серпня 2016 р. скасувати, постановивши ухвалу про направлення справи на новий розгляд до суду першої інстанції;

покласти на відповідачів усі витрати, пов'язані з розглядом даної справи.

Додатки: *копії скарги (для відповідачів), завірнені копії судових рішень від 19.05.2016 р., 17.09.2016 р. у справі № 757/31606/15; таблиці, апеляційної скарги, постанов ВСУ від 28.11.2011 р., 02.12.2014 р., 24.11.2015 р. і судових рішень в адмін. справах № 761/8760/14-а (2-а/761/220/2014) і № 2а-118/11 (2а/761/4/14).*

25 серпня 2016 р.

/Касатор Олійник Д. В./